

Увѣдѣхъ, вѣдѣлъ єсмъ и пр. прич. вѣденій, вѣдѹшій.\*)

2) Іамъ, наст. Іамъ, Іаси, Іастъ, мн. Іамы, Іасте или Іадите, Іадатъ. буд. сиѣмъ сиѣси, сиѣстъ; мн. сиѣмы, сиѣсте, сиѣдатъ повел. Іаждь да Іастъ, мн. Іадимъ, Іадите, да Іадатъ. буд. сиѣждь да сиѣсть, мн. сиѣдемъ, сиѣдите, да сиѣдатъ. неопределително иакл. Іести, сиѣсти, причас. Іадый, Іадѹшій, сиѣдый сиѣдѹшій. Другите времена правилно ся скланять: Іадохъ, сиѣдохъ, Іалъ єсмъ, сиѣлъ єсмъ.

3. Іамамъ. наст. Іамамъ, Іамаши, Іамать; мн. Іамамы, Іамате, Іамутъ, буд. возїамамъ, возїамаши возїамать; повел. Іамкѣй да Іамкѣтъ; мн. Іамкѣмъ, Іамкѣйте да Іамкѣютъ. прош. Іамкѣхъ, возїамкѣхъ; прич. Іамый, Іамкѣ Іамѹшій.

4. Существительный-аглаголъ єсмъ, комуто спряженіе-то ся изложи вече по-напредъ. По єсмъ ся спряга и отрицательный-а иќсмъ.

\* ) Учащателно-то вѣдаю въ наст. ся склада по перво-то спраженіе както вѣдаю, вѣдаеші, прош. вѣдахъ, увѣдахъ и проч., вѣд. залмѣствл отъ вѣмъ, увѣмъ, повел. увѣждь. Така исто и сложны-те: исповѣдю, преповѣдю, заповѣдю и проч.